

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಜ್ಯೇಶಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಯೇಶಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆತನ ಬಳಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾಸಿಗೆ. ತಿನೊನ ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಲಗ್ಗೆಜುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ನನಗೆ ನಾಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಾಚೈನ್ನೇಬೇಕು ಎಂದು ಇನ್ನೊಪ್ಪೆರ್ರಿಗೆ ಹರಿಲಾಲ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಕೈಚೋಳ ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಇನ್ನೊಪ್ಪೆರ್ರೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಫಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಹರಿಲಾಲ ಜ್ಯೇಶಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗುಲಾಬ, ರಾಮಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಯೇಶಿನಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹರಿಲಾಲನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ರೂ ಕಳೆದ್ದುದು ಕಂಡು ಅಕ್ಕಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಪ್ರಾಜಿಯ ಕಾಲಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಯೇಶಿನಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ವೃತ್ತ ಆಚರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾಪ್ರೂಗೆ ಹರಿಲಾಲನ ಮೇಲೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹರಿಲಾಲ ಆಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಬಾಪ್ರೂ ಅವರು ಭಗ್ನಾಲಾಲಾನನ್ನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ರ್ ಅಧ್ಯಯನಕಾಗಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಭಗ್ನಾಲಾಲ್ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಬಂದು, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋರಿಸು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹರಿಲಾಲ ಜ್ಯೇಶಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಜೋಸ್‌ಫ್ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಹೆಸರು ಪರಿಚಯವಿತ್ತು; ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಹರಿಲಾಲ ಸಹ ಚಿಕ್ಕ ಗಾಂಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗಾಂಧಿಯ ಪರಿಚಯ ಜನರಿಗೆ ಮುಖಿತ: ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ನೆಮ್ಮೆಯಿರು ಸಂಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಡರಬನ್ ರೇವುಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಡಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಗ್ತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಡರಬನ್ ನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚು ದಿನ ಇರುವುದು ಅಪಾಯ ಎಂಬುದು ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ತೀಳಿದ್ದು. ಬಾಪ್ರೂ ಅವರು ತನ್ನ ಹುದುಕುವ ಪ್ರಯಾಸವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಬಾಪ್ರೂ ತಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಯಾಸದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪೂರ್ಣ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕು ಮೌದಲೇ ಆಪ್ತಿಕಾದ ದದವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಹರಿಲಾಲನಿದ್ದ.

ಒಂದು ಇಡೀ ದಿನ ಡರಬನ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕಟ್ಟಿಗೂ ಬೇಳೆದೆ ಕೆಳೆದ ನಂತರ ಹರಿಲಾಲ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಮಾರುದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ಅವನು ಡರಬನ್ ನಗರದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ರ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಸ್ತಲ್ಲ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು; ಹರಿಲಾಲ ಆದಪ್ಪ ಶೀಪ್ತ ಈ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿದೆ ವಿಧಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವನು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವ ಮೌದಲನೆಯ ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೃದಯ ವೇಗವಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಹೇಗೇ ಧೈಯಗೂಡಿಸಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಲ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಎದುರು ತನ್ನ ಕಪ್ಪೋಲ ಕಲ್ಲಿತ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದ

‘ಸಾರ್, ನಾನೆಂಬು ಬಡ ಭಾರತೀಯ. ಎರಡು ಕಾಸು ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಆಪ್ತಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆ ಕುಸಿದು ಬಿತ್ತು, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಅನಾಥವಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸಹ ತುಂಬಾ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಬಿಡಗಾಸೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾನು ಉದಾಹಿಗಳಾದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿದ್ದನೇ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾರೆ.’ ಹರಿಲಾಲ ಹದರುತ್ತಾ ತಾನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ.

‘ಹುಡುಗ್, ನನ್ನ ಹೆಸರೇನು...?’ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ, ‘ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಿನು ಎಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರು?’ ‘ನನ್ನ ಹೆಸರು...ನನ್ನ ಹೆಸರು...’ ಹರಿಲಾಲನ ಗಾಬರಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದ, ‘ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೀರಾಲಾಲ, ಸಾರ್...ನಾನು ಮುಂಬ್ಯೆ ಬಳಿಯ ರಾಜಕೋಟಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ...’ ಹರಿಲಾಲ ಸುಳ್ಳ ನಿಜದ ವಿಚಿತ್ರ ಕಿಂಡಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ, ನಕಲಿ ಹೆಸರು ಹೀರಾಲಾಲನಿಂದಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಾರು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ‘ಹೀರಾಲಾಲ್,’ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಕೆ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿದ್ದಿರು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ..ನಿನೀಗ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಅಜ್ಞಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡು...’

ಈಗ ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ವಿಸಾರ್ವಾಗಾಗಿ ಬರೆದ. ತನ್ನ ಹೆಸರು, ‘ಮುಸ್ತರ್ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಎಮ್.ಗಾಂಧಿ: ವಾಸ: ರಾಜಕೋಟಿ; ಈಗಿನ ವಿಜಾಸ: ಜೋಹಾನ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್...ಇತ್ಯಾದಿ..ಇತ್ಯಾದಿ..’

ಅಜ್ಞಯನ್ನು ಒದ್ದ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಹರಿಲಾಲನನ್ನು ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿದ. ‘ಮುಸ್ತರ್ ಗಾಂಧಿ?’ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಹರಿಲಾಲ ಒಮ್ಮೆ ಕಂಟಿಸಿದ. ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಎಂದು ಗಾಬಿಗೊಂಡ ‘ಪಯ್ಯ ಹುಡುಗ್,’ ಜೋಹಾನ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಮುಖಿಯರಾದ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರೋ?’ ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಹರಿಲಾಲ ತಡವರಿಸಿದ. ತನಗೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ಒಂದು ಸಲ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಬಾಪ್ರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕಳಿಚೆಕೊಂಡಂತೆಯೇ...

‘ಸಾರ್...ಸಾರ್...ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.’ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳನಿಜದ ಬೆರಕೆ ಮಾಡಿದ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಚತುರ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೆಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹುಡುಗ್...’ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಡಸು ಸುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೌದಲು ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಬೇಕು.’

ತಗ್ಗಿ ಹರಿಲಾಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿದ್ದ.

‘ಭಾರತೀಯ ಸಮುದಾಯದವರ ಮುಖಿಯರಾದ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.’ ಅವರು ಸುಳ್ಳನಿಜದ ಬೆರಕೆ ಮಾಡಿದ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಚತುರ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೆಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹುಡುಗ್...’ ಅಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಡಸು ಸುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೌದಲು ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಬೇಕು.’